

P. P. P.

1321

1. Beh. af Lovf.

om Toldafgifterne.

1322

tro derpaa, saa vil jeg sige, at det staar for mig som en aldeles ubestridelig Kjendsgjerning, at enten man kan give Slip paa Værditold af disse Varer, eller ogsaa maa deres Klarering isoleres til ganske enkelte Steder, hvor den fornødne Kyndighed og paalidelige Kyndighed kan være tilstede, og der maa renoveres paa Kreditoplag; thi det er ganske sikkert, at der ved en Bestatning efter Værdien vil stables saadanne Bænkfælgigheder for Kreditoplag, at det maa siges at være umuligt at gennemføre det. De ville maaſte dertil sige, at man har havt en Værdiansættelse tidligere, idet De maaſte ville minde om, at der i gamle Dage blev afholdt Auktioner paa Toldboden for at faae Varernes Værdi bestemt — men den Gang eksisterede der ikke Kreditoplag for Manufakturvarer — og at det Samme kan blive Tilfældet nu. Men dersom man vil have Værditold, maa man ophæve Kreditoplagsretten, og Spørgsmaalet bliver da, hvad der vil være det Rette for Handelen og Omsætningen, enten at isolere Klareringen til ganske enkelte Steder i Landet og at negte Kreditoplag, eller at blive staaende ved en passende, moderat Sats, selv om det maa erkjendes, at den som saa mange andre har den Bænkfælgighed, at den maaſte rammer enkelte Vares noget haardere, end den egentlig bürde. For øvrigt maa jeg sige, at den Sætning, som er bleven fremsat i Dag — jeg erindrer ikke af hvem — dog trænger til nogen Modifikation, den nemlig, at det ubetinget er givet, at den grovere Vare veier mere i alenvis end den finere. Dette tror jeg ikke, at man kan sige saaledes uden videre. I det Mindste tror jeg at vide efter Forsøg, som ere anstillede af kompetente Folk, at de finere Vares navnlig Klæde, meget let kunne veie meget mere end de grovere, fordi de ere tættere, og fordi de bruse mindre end de andre. Men dernæst har jeg den meget væsentlige Indbending imod hele dette System, at det faar en ganske overordentlig finantſiel Betydning, og det en Betydning, som maaſte den ærede Forslagsstiller ikke selv ganske har kunnet overſe. Resultatet vil nemlig blive dette, at selv om de Herrer følge Forslagsstilleren og sætte Værditolden op til 6 pCt. i Stedet for, at man tidligere vilde have 5 pCt., bliver, selv aſſet fra de Bedragerer, som Ingen kan firkke sig imod, Tolden efter et Gjennemnit af de sidste 5 Aars Indførsel ikke mindre end ottehundrede og nogle og tyve Tusind Kroner mindre. Jeg tror derfor ikke, at det er muligt at komme ind paa en Værditold i det Mindste paa denne Position. Hvorvidt det kan gøres paa en anden som Forsøg,

skal jeg lade være usagt, men paa denne holder jeg mig overbevist om, at det ikke lader sig gøre. Nu har den ærede Forslagsstiller ganske vist foresøgt at ville give nogen Erstatning for det Tab, som han jo vel har set, at der vil komme ved en saadan Værditolds Ansættelse. Om han end ikke har troet, at Tabet vilde være saa stort, som man efter de paalideligste Beregninger, der kunne anstilles, er kommen til Kundskab om, har han dog søgt Erstatning igjennem en forhøjet Told for Hølsilkevarer og for Halvsilkevarer. Hvad Hølsilkevarer angaar, vil jeg for mit Bedkommende ikke benægte, at de muligvis kunde taale den forhøjede Told, men jeg tror ikke, at man i Folks Villighed til at betale Skatter kan finde tilstrækkelig Garanti mod Smugleri, allermindst da vore Nabolande have en meget lavere, betydelig lavere Told paa Silkevarer. Men de Herrer maa lægge vel Mærke til, at hele denne Position, Silkevarer, ikke er af dem, der have været stigende, den har tværtimod været tilbagegaaende eller i alt Fald staaende, saaledes at man let kunde risikere, at den ikke i nogen betydelig Grad vilde stige, dersom man forhøjer Tolden, saaledes som der er foreslaaet. Der vil i ethvert Tilfælde ogsaa for Andre end for de egentlige Forbrugere være en ikke saa ganske ringe Trættelse til at søge at befrage Toldvæsenet, dersom man kunde komme ud af det. Men een Ting staaer endnu i Forbindelse hermed, som jeg vil fraraade, og det er den betydelige Forhøielse, som man forslaar paa Udvaarer med Silke i. Denne Vare har mere at betyde i og for sig end selve Silke, fordi det er en ganske anderledes almindelig Forbrugsartikel end Hølsilkevarer, og om end Folk, der have Raad til at betale Hølsilkevarer, kunne bære en noget høiere Told, er det ganske vist, at da Halvsilkevarer ere en almindelig Beklædningsgjenstand, vil det maaſte ikke saa lidt svække Forbruget, naar man belægger dem med en saa betydelig Told, som her er Spørgsmaal om. Jeg maa i det Mindste meget tilraade, at man tager Spørgsmaalet under alvorlig Overveelse, inden man bestemmer sig for denne Forhøielse, thi det er efter min Overbevisning en af de farlige, som let vil føre til det modſatte Resultat af det, man ønsker. Maa jeg endnu i Anledning af Værdiansættelser gjøre de Herrer et ganske simpelt Regnestykke. Den Værdi pr. Pund, som man lægger til Grund for Beregningen, som er den, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds har sigtet til, og som i sin Tid bearbejdedes i Finansministeriet efter Meddelelse fra